

prima instanță: V. Trișnevschi
instanța de apel: A. Gheorghieș, N. Chircu, I. Talpa

dosarul nr. 2ra-3157/14

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Istrati Vasile și Istrati Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Istrati Vasile și Istrati Maria împotriva executorului judecătoresc Matachi Serghei cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati și menținută hotărârea Judecătoriei Fălești din 25 februarie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 24 ianuarie 2014, Istrati Vasile și Istrati Maria au depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Matachi Serghei cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că executorul judecătoresc Serghei Matachi a avut spre executare decizia Curții de Apel Bălți din 02 martie 2010 și decizia Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2013.

Susțin că pentru executarea deciziilor menționate, dâșii având calitatea de creditori au fost obligați să achite taxa în mărime de 4149 lei.

Menționează că în procesele-verbale care au fost întocmite de către executorul judecătoresc în privința debitorului Tatiana Dabija au fost admise grave încălcări, ca urmare, toate procesele de judecată au fost în defavoarea lor.

Invocă că în cadrul examinării pricinii la Curtea de Apel Bălți și la Curtea Supremă de Justiție, pârâtul nu s-a prezentat în ședințele de judecată pentru a da explicații asupra dosarelor de neexecutare a hotărârilor judecătorești de către debitorul Tatiana Dabija.

Consideră că Matachi Serghei a avut un interes personal în neexecutarea hotărârilor judecătorești, iar la 16 octombrie 2013, fără prezența și acordul lor, ultimul a refuzat să finiseze dosarul de executare și l-a trimis în arhivă.

Mai invocă că la 23 decembrie 2013, fără acordul lor, executorul judecătoresc Serghei Matachi le-a restituit suma de 4000 lei. Susține că pe parcurs a doi ani și opt

luni, dâșii au fost nevoiți să-și apere interesele prin instanțele de judecată, astfel suportând atât prejudiciu material cât și moral.

Solicită încasarea de la executorul judecătoresc Serghei Matachi în beneficiul lui Istrati Vasile prejudiciul material în mărime de 1293,84 lei și prejudiciu moral în mărime de 10000 lei, iar în beneficiul Mariei Istrati încasarea prejudiciului material în sumă de 516, 95 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Fălești din 25 februarie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2014, a fost respins apelul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța a invocat prevederile art. 1398 alin.(1), art. 1422 alin.(1) și art. 1423 alin.(1) din Codul civil, art. 1 alin.(1), (2), at. 44 alin.(5) din Codul de executare, care reglementează dispozițiile generale cu privire la obligațiile care nasc din cauzarea de daune cât și sarcina, scopul procedurii și participanții de executare, care indică că creditorul este obligat să acorde executorului judecătoresc sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite, punându-i la dispoziție și mijloci în acest scop.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii instanța a reținut că creditorii au fost înștiințați despre modalitate executării hotărârii și despre necesitatea avansării cheltuielilor de executare și onorariul executorului judecătoresc, creditorii achitând cheltuielile de executare, iar executorul în acest sens a efectuat un șir de acțiuni și anume a atacat câteva hotărâri judecătorești în instanțele ierarhic superioare, a întocmit și a expediat instanțelor competente procesele-verbale cu privire la contravenție în privința debitorului Tatiana Dabija.

Totodată, instanța a reținut că potrivit deciziei colegiului disciplinar al executorului judecătoresc din 05 decembrie 2013, pretensele încălcări ale legislației din cadrul proceduri de executare invocate de către Istrati Vasile și Istrati Maria, au fost respinse din motivul lipsei cărorva încălcări, astfel, nu poate fi invocat faptul că aceștia ar fi suportat careva prejudicii, în situația în care neexecutarea titlurilor executorii în speță s-a produs din vina creditorului și debitorului.

La 06 august 2014, Vasile Istrati și Maria Istrati au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată, și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, ne fiind pe deplin determinate și stabilite circumstanțele care au importanță pentru examinarea cauzei.

Susțin că decizia Curții de Apel Bălți din 02 martie 2010 și decizia Curții Supreme Justiție din 19 aprilie 2011, nu au fost executate din vina executorului judecătoresc, deoarece, ultimul nu a întreprins nici o acțiune în vederea executării de către debitorul Dabija Tatiana a hotărârilor menționate.

Menționează că în cadrul examinării pricinii civile în prima instanță, la 15 decembrie 2010, a fost anulat procesul-verbal, iar intimatul urma să solicite un specialist în construcție.

La fel invocă că la 16 mai 2011, Serghei Matachi a primit titlu executoriu spre executare, iar la 18 mai 2011, dâșii au depus cerere în vederea întocmirii unui act cu un specialist în construcție, însă, ultimul a ignorat și acest fapt.

Insistă că la examinarea cauzei nu au fost prezentate probe în confirmarea faptului că dâșii au achitat în contul executării la 13 mai 2011, taxa în mărime de 4149 lei, acesta până în prezent nu a executat hotărîrea și a refuzat să se ocupe de executarea procedurii de executare, iar la 23 decembrie 2013, le-a restituit taxa pentru executare în sumă de 4000, fără acordul lor.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a reținut faptul că la 09 august 2013 în adresa lor a fost expediată o scrisoare prin care li s-a adus la cunoștință despre necesitatea și obligațiunea de a se prezenta la executare cu asigurarea martorilor și despre necesitatea de a achita cheltuielile de executare, deoarece, acestora nu le-a fost expediată nici o scrisoare.

Susțin că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a concluzionat precum că pretensele încălcări ale legislației din cadrul procedurii de executare invocate de către dâșii, au fost respinse din cauza lipsei câtorva încălcări, deoarece, prin demersul nr. 04/1541 din 29 august 2013, s-a confirmat cu certitudine că executorul judecătoresc Matachi Serghei a comis derogări de la legislași în vigoare care cad sub incidența prevederile art. 21 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010, privind executorii judecătorești.

Insistă că urmare a acțiunilor executorului judecătoresc Serghei Matachi, dâșii au avut de suportat stresuri, suferințe, fiind prejudiciați atât material cât și moral.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Istrati și Maria Istrati este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Vasile Istrati și Maria Istrati se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva